

[Valdemar Sørensen.]

nem sine Beretninger at foranstalte en revideret Udgave af Madam Mangor i aarlige Hæfter. Raadets Arbejde bør tage et videre Sigte, tage Sigte paa de almindelige socialpolitiske og erhvervsøkonomiske Opgaver, som er naturlige, naar det skal gøre et Arbejde til Gavn for Landets Husmødre baade i deres Arbejde og i deres Egenskab af Forbrugere, og det kan man ikke indskrænke til en Samling om de rent husholdningsmæssige Opgaver. De Husmødre, der utvivlsomt partimæssigt staar bag ved de to ærede Medlemmer Fru Inger Gautier Schmit og Frk. Gerda Mundt, vil sikkert i dette Spørgsmaal have den samme Opfattelse som jeg: man kan ikke begrænse Raadets Opgaver, saaledes som det er ønsket i Landboforeningernes Skrivelse, og saaledes som jeg finder det udtrykt i de to ærede Medlemmers Bemærkninger. Vi maa ønske, at Raadet tager de Opgaver op, som ud fra dets Oprettelse, Sammensætning og Formaal er naturlige, og at man til enhver Tid sørger for, at det er i Stand til at bestride disse Opgaver, ogsaa økonomisk set.

Vi er her inde paa det andet Punkt i Betænkningen, hvor man fra visse Sider ønskede at fastsætte en bestemt Ramme af økonomisk Art omkring Raadets Virksomhed og naturligvis paa denne Maade ligesom tvinge Raadet til selv at indskrænke sit Arbejde til de Opgaver, man ønskede, det udelukkende skulde løse. Ud fra den Opfattelse, jeg gør mig til Talsmand for, vil en saadan Begrænsning ikke alene være unyttig, men ogsaa være skadelig. Vi maa alle sammen være overbeviste om, at vi hverken faar det Arbejde, et Husholdningsraad naturligt skal gøre, for de 20 000 Kr., Raadet hidtil har haft, eller for de 30 000 Kr., man vil give det. Det er givet, at et Arbejde, der omfattes med den Interesse af Landets Befolkning, og navnlig af Landets kvindelige Befolkning, kommer til at koste noget mere, og selv om det skulde koste en hel Del mere, vil vi fra vor Side ikke vige tilbage for at anbefale, at disse Beløb ydes det. Jeg tror derfor, at den Form, Lovforslaget faar, og hvorefter de aarlige Bevillinger fastsættes paa Finansloven, er den eneste naturlige og rigtige. Man har herved fra Rigsdagens Side altid Haand i Hanke med, hvad der økonomisk sker i Raadet. Og man har saa i øvrigt i Indenrigsministerens Bemyndigelse til at gribe ind og regulere Raadets Arbejde en tilstrækkelig Sikkerhed for, at det foregaar inden for de Rammer, som Regering og Rigsdag ønsker opretholdt.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Valdemar Thomsen: Af Betænkningen til det foreliggende Lovforslag kan man se, at der i Udvalget har været forskellige Meninger — hvilket vi for øvrigt har faaet bekræftet gennem den sidste ærede Taler — om det betimelige i at yde Husholdningsraadet de fornødne Midler til Løsning af de Opgaver, det arbejder med. Hele 7 Møder er afholdt vedrørende Lovforslaget, til Trods for at den foreslaaede Ændring kun er paa godt een Linie. Naar Arbejdet tydeligt har været saa besværligt, er en af Grundene maaske den, saaledes som ogsaa omtalt bl. a. af Socialdemokratiets ærede Ordfører, at der fra De samvirkende danske Landboforeninger er indkommet en meget, jeg tør nok sige, syrlig Henvendelse — den findes, som allerede oplyst, trykt som Bilag til Betænkningen. I denne Henvendelse ser man til sin store Forbavselse, at Landboforeningerne anbefaler mindre Aktivitet paa visse Omraader. Hvad er i Grunden Meningen? Raadet bestaar til Dels af Repræsentanter for De samvirkende danske Husholdningsforeninger, for Landboforeningerne, for Husholdningsudvalg, for Husmandsforeninger og for Husmoderforeninger, og alle disse har været med til at fastlægge Hovedlinierne for Raadets Arbejde gennem et Arbejdsprogram, omfattende 6 store Grupper, som man rent umiddelbart maa synes falder ind under Raadets Arbejde, men alligevel møder De samvirkende danske Landboforeninger, møder Hr. Jacob Tvedegaard op her med en Henvendelse og gør sig til Talsmand for den Mening, at Raadet beskæftiger sig med flere Opgaver, som ikke egner sig for at blive varetaget af det. Man siger f. Eks. i Henvendelsen, at erhvervsøkonomiske Forhold vedrørende Ernæringsproblemerne har indtaget en betydelig Plads og været til Skade for andre Opgavers Løsning, og videre siges det, at der maa finde en Afrænsning Sted, og at Virksomhedsomraadet maa lovfæstes. Som man vil forstaa, er Henvendelsen Syrlighed fra Ende til anden, og hvis det her kan oplyses — og det vil jeg i hvert Fald være meget taknemmelig for —, hvad der ligger bag, saa tror jeg nok, det vil interessere Folketingets Medlemmer. Jeg kender intet som helst til Henvendelsen ud over, hvad der fremgaar af Betænkningen. Det maa vel nærmest antages at være smaalige Prestige- og Kompetencehensyn, der er Aarsag til Henvendelsens Fremkomst, og — det maa jeg vel have Lov til at sige — den tjener ikke Landboforeningerne til Ære, tværtimod.